

Land! Land! Land! Hør Herrens ord! Jer. 22, 29

Menighetsblad

for Spydeberg, Hovin og Heli

Nr. 2

FEBRUAR 1953

7. årgang

„Far, jeg har syndet . . .“

LUK. 15, 18.

Vi kjenner alle den fortelling som disse ord er hentet fra: Den fortapte sønn. En av de fineste fortellinger som finnes i Bibelen. Her har Jesus på en mesterlig måte, kort og kon sist, men på samme tid tydelig og klart gitt oss et vidunderlig billede av Gud som den kjærlige og gode far — og likeledes et billede av oss mennesker. Dette billede av den unge gutten er ikke flatterende. Ikke så å forstå at det er ensidig og fortegnet. Tvertimot, det gir med få ord et sant og realistisk uttrykk for hvorledes mennesket er. — Hvem er det som ikke kjenner seg igjen? — Frisk og glad, selvbevisst og freidig reiste han hjemmefra. Han ville ut i livet og stå på egne ben, selv bestemme og ikke være avhengig av far og de andre. Derhjemme var det for trangt og smått, ja, rent gammeldags. Det passet ikke for ham som var ung og frisk. Nei, ut ville unggutten, ut og prøve livet, ja, virkelig leve — fritt og uhemmet. Dog ikke så å forstå at han ville skeie ut eller bli et dårlig menneske, langt derifra. Men han ville innrette seg slik som det passet seg for en frisk og glad ungdom. Han skulle nok klare det fint.

Så dro han avsted, ut «i verden».

Hvorledes gikk det? Ja, det vet du så godt. Det ble ikke lett å passe måten. Fristelsene ble for mange og sterke, så før han egentlig visste av det, var han kommet rent ille ut for det.

Først da alt var tapt, var det som han sanset seg. «Da kom han til seg selv», står det så betegnende. Men det var en sorgelig oppvåknen. — Alt ødelagt. — Og langt ute i det fremmede var han.

Hva skulle han gjøre? Det var nok ikke lett å innrømme sin egen dårskap, å tilstå at han hadde overvurdert sine egne krefter, for regnet seg, tatt aldeles feil.

Det tok nok sin tid før han ble enig med seg selv om å vende om, gå hjem og fortelle alt til far. — Men nøden var stor, så han øynet ingen annen utvei. Da var det at han gjorde alvor av sitt gode forsett. Han stod opp, tok på hjemvei og møtte far med dette rop: «Far, jeg har syndet . . .»

Det var ydmykende, ja, forferdelig hardt! Men han fikk en mottagelse som han aldri hadde drømt om.

Således er det vår himmelske Far mottar det menneske som omvender seg. Når du kommer med din synd, stor og liten, hemmelig og åpenbar og bekjenner ALT, tilstår din egen dårlighet, da er ikke Gud sen med sin tilgivelse og frelse.

Men før et menneske får se sin synd, har det ikke bruk for noen Frelses. Først når Den hellige And får overbevist oss om vår synd og villfarelse, blir vi villige til å gå til Gud og si: «Far, jeg har syndet . . .» Men når det øyeblikk inntreffer, da er det Frelsens

„Kringsjå“

Året 1952 forløp stille og rolig i Spydeberg. I kirkelig og kristelig henseende gikk alt sin jevne gang. De forskjellige kristelige og humanitære foreninger har fortsatt sin gjerning etter samme linje som tidligere. Stille og bramfritt går arbeidet sin gang, til velsignelse for både den ene og den andre; både herhjemme og ute på misjonsmarken.

Arbeidet for hedningemisjonen har endog fått lovord fra høyeste hold. Til og med i «Tingets hall» falt der gode ord om det arbeid som de ofte «foraktede misjonsfolk» har utført i mer enn hundre år — i lydighet mot sin Herre og Mester. Nå har endog vårt Storting fått øynene opp for vårt ansvar for de underutviklede folkeslag og har gått hen og bevilget 10 millioner kroner for å hjelpe dem materielt. Det er jo et gledelig tidens tegn som ikke kom før tidlig når en betenker at «de trangsynte misjonsfolk» har holdt på med liknende arbeid i mer enn hundre år. Dog skal vi være klar over at misjonsfolket har tatt den åndelige side først og deretter det mer materielt betonte arbeid for syke og lidende samt skolearbeid. Denne fremgangsmåte har misjonsfolket valgt i samsvar med Jesu ord: «Søk først Guds rike og hans rettferdighet..» Dette er temmelig sikkert også den riktige orden; for hvis den åndelige jordbunn ikke er «kultivert», er det nok ikke sikkert at de materielle hjelphemidler blir til den velsignelse som en hadde håpet. — Vi konstaterer likevel en gryende forståelse, og det er virkelig gledelig.

Her i vår bygd vil vi stanse litt ved restaureringen av Heli kirke. Som bekjent ble den tatt i bruk igjen etter det omfattende restaureringsarbeid på søndag den 3. februar 1952. Oslo biskop var til stede og foretok gjenåpningen — til stor glede for oss alle. I Heli ble det en av de store kirkesondager.

Nå står kirken der, lys og vakker, varm og god, og så tiltalende at sinnet rent blir stemt til andakt bare en kommer inn i den — før gudstjenesten begynner. Og enten du er i kirken om formiddagen når solen sender sine

dag. Da fører Gud dette menneske inn i Guds rike. Det er blitt frelst av nåde.

«Å, jeg er en synder stor.
Det er all min navneære,
Bedre kan det ikke være
Når jeg hører lovens ord.
Men for du er Jesus blevet
Og min jammer på seg tok,
Derfor står mitt navn innskrevet
Deilig nå i livets bok.»

Brorson.

stråler inn gjennom vinduene eller om kvelden med kunstig lys, er den så vakker at det er vanskelig å avgjøre hva som er penest. — Det er således en veldig stor forskjell fra før. Og vi vil håpe at både unge og gamle i Heli blir så glad i sin kirke at de hver prekensøndag vil være med på å fylle den om mulig til siste plass.

Imidlertid er det ikke bare selve kirkehuset i Heli som er pent. Kirkegården har også fått nytt ansikt. I året 1952 er der på kirkegården nedlagt et stort og godt arbeid. Og det som i særlig grad vekker oppmerksomhet i dette tilfelle er alt det frivillige arbeid som der er utført. I vår tid er en så vant til at kommunen eller staten skal bevilge til alt mulig. Bare en er pågående nok til å forlange, trer det offentlige til med den nødvendige bevilgning. Slik gjorde de imidlertid ikke i Heli. De var glade og takknemlige for herredstyrets bevilgning til restaurering av kirken. Det var jo et stort og godt løft. Men når det gjaldt kirkegården, tok Heli-folket selv fatt. Kirkeverge Ole Svinningen og menighetsrådets formann, klokker Husby, fikk folk med seg, og så gikk de i gang. Det ble spadd og ordnet, kjørt jord og gjødsel, jevnet og «freset» og til sist sådd plenfrø, så nå ligger kirkegården der så slett og fin at det er en lyst å se. Enda senere vil den sikkert ta seg ut når sommeren kommer, og gressplenen er blitt som den skal være. Vi bringer Heli-folket med dette en velfortjent takk for det «skippertak» som de på denne måte har utført.

En ting står imidlertid fremdeles igjen. Vi tenker på kirkegårdsmuren. Den trenger også en grundig fornyelse. Nå svarer den på ingen måte til den vakre kirke og kirkegården. Hvis ikke det skjer, vil beskende få et helt forkjert førsteinntrykk når de kommer tilstedet. — Kanskje kirkevergen etter kunne møte velvilje hos Heli-folket om han dristet seg til å be dem «gi en håndrekning» eller stelle til dugnad for å få opp en anständig kirkegårdsmur, når passende stein var kjørt fram. Vi drister oss til å spå at den energiske kirkeverge ikke gir seg før kirkegårdsmuren står der fullt ferdig og danner en naturlig og solid ramme omkring de dødes hvilested. Vi tror også at hvert eneste ansvarsbevisst menneske i Heli er levende interessert i at der blir bygget en verdi ramme omkring deres kjæres hvilested.

— — —
Med det samme vi er ute på ferden vil vi også se innom Spydeberg kirke. Den står nå for tur til å få en omfattende «overhaling». Den har også måttet vente lenge. En kunne nesten tro at de forskjellige instanser som har hatt med denne sak å gjøre ikke har fulgt med

Tid
tiden når det gjelder tempo. Imidlertid ser det nå ut til at planene nærmer seg sin fullførelse. Kirkens nåværende arkitekt, Asbjørn Stein, har oversendt de endelige tegninger og omkostningsoverslag til Spydeberg menighetsråd, som allerede har tatt stilling til saken og enstemmig anbefalt det foreliggende forslag for herredstyret. Så er det å håpe at herredstyret finner å kunne godta de foreliggende planer, og er villige til å la menighetsrådet sette arbeidet i gang i løpet av våren eller forsommeren.

Hvis alt går i orden, skulle den tid ikke være fjern da kirkesøkende kunne slippe å sitte og fryse når de besøkte Spydeberg kirke. Vi håper altså på «lysere og varmere tider» også i Spydeberg kirke. Kanskje det også kunne komme nytt orgel om ikke altfor lenge. Dermed ville også et utbredt ønske bli til virkelighet. — Vi ønsker dem som skal stelle med sakene lykke til.

Det Norske Misjonsskap arrangerer i år hyttetur — påskemøte for ungdom

I år har Ungdomsrådet for Det Norske Misjonsskap vært så heldig å få lånt endel hytter på Saltnes i Råde til sitt årlige Påskemøte. Ungdom fra hele Østfold er hjertelig velkommen.

Møtet begynner onsdag den 1. april kl. 18 og avsluttes lørdag den 4. april kl. 9.

Prisen er bare kr. 25.— pluss kr. 2.— i innmeldingspenger.

Fullstendig program med alle opplysninger ved henvendelse til N. M. S. kretskontor, Thrangesgt. 18, Sarpsborg eller til Ungdomssekreter Lars M. Solberg, Ise st.

Meninghetsnytt

Mandag den 16. februar hadde samtlige tre menighetsråd i prestegjeldet fellesmøte til behandling av søkerne til Spydeberg sokneprestembete. Som kjent hadde det meldt seg 31 søkerne.

De tre menighetsråd ble enige om å avgå en felles uttalelse. Etter en lengre samtale ga skriftlig avstemning følgende resultat:

Som nr. 1 fikk sokneprest Gunnar Norderhaug 17 stemmer. Nå er han sokneprest i Vestre Moland.

Som nr. 1 fikk Christen Hallesby 2 stemmer.

Som nr. 2 fikk Christen Hallesby 18 stemmer. For tiden er Hallesby lærer ved Indremisjonens bibelskole.

Som nr. 2 fikk Bjarne Rosenstrøm 1 stemme. (Nå kallskap. i Strinda.)

Som nr. 3 fikk Herlof Andersen 17 stemmer. Han har tidligere vært misjonær i Kina som uttanding for Det norske misjonsskap.

Som nr. 3 fikk Vilhelm Neumann 2 stemmer.

Som nr. 4 fikk Vilhelm Neumann samtlige stemmer — nemlig 19. Han har tidligere bl. a. vært sjømannsprest i Curacao og i Antwerpen.

Menighetsrådenes uttalelse er jo ikke bindende for departementet, og vi vil uttale håpet om at Gud sender den han ser er rette mannen, så den nye soknepresten kan bli til rik velsignelse for bygden.

Menighetsblad

for Spydeberg, Hovin og Heli

Utgis av Spydeberg, Hovin og Heli Menighetsråd

Ansvarlig redaktør S. T. STORAKER
Kasserer Kjøpmann E. A. SKULLERUD
Ekspedisjon FRK. MARY MELLUM, tlf. 8

Fra Oslo biskop er det hertil kommet melding om at pastor Rolf Næss, født i Oslo 13. juni 1920 skal bestyre Spydeberg sokneprestembete under ledigheten — fra den 16. mars førstkommande.

Han er gift i Oslo 2. april 1946 med Thora Synøve Bølstad, født i Oslo 10. februar 1921.

Red. vil ønske dem begge velkommen til Spydeberg.

Gudstjenester

Søndag den 22. mars høymesse i Hovin kirke ved pastor Rolf Næss kl. 11. Kirkebuss fra Svenneby kl. 10.15 om Solberg.

Søndag den 29. mars kl. 11 høymesse i Heli kirke.

Skjærtorsdag — 2. april kl. 11 — høymesse med nattverd i Spydeberg kirke. Kirkebuss fra Dingstad kl. 10.15 om Knapstad.

Langfredag — 3. april — kl. 11 gudstjeneste på Mørk Pleiehjem.

1. påskedag kl. 11 høytidsgudstjeneste i Hovin kirke. Kirkebuss fra Mørk kl. 10.15 om Frøhaugen.

Gaver til «Menighetsbladet»

N. N. kr. 20.—. A. Øiseth, Godheim kr. 10.—.
Fru Jenny Kjos kr. 20.—. Kristian Tunby kr. 10.—. Nilsen, Grini, kr. 10. Fru Johanne Helsekaug kr. 10.—. Reidar Furu kr. 10.—. Hans Foss kr. 25.—. G. C. Ruud kr. 5.—. Anne Sølberg kr. 10.—. Anders Kjærnes kr. 10.—. Aksel Eriksen, Høland kr. 10.—.

H. Skofteby kr. 10.—. Hjalmar Høgås kr. 10.

— M. A. kr. 10.—. I. H. kr. 10.—. M. & E. kr. 10.—.

Hjertelig takk.

Videre skal vi nevne de forskjellige offerbeløp som er kommet inn i den senere tid. Det ble nemlig flere uventede offerdager på grunn av forholdene. Således kom den store flomkatastrofe i Vest-Europa. Og her ville en gjerne rekke en hjelpende hånd. Det skal også sies at folk i Spydeberg har hjertet på rette sted når det gjelder mennesker i nød. Det er meget gledelig å legge merke til. Dessuten kom biskop Maroni's besøk med ofring i alle tre kirker.

Følgende beløp er kommet inn i det nye året:
Ved ofring i Spydeberg kirke søndag den 18. januar kr. 384.10 til Indremisjonen.

Ved ofring i Spydeberg kirke søndag den. 8. februar kr. 462.— til stormherjede strok.

Søndag den 15. februar i Heli kirke til samme formål kr. 329.—.

Søndag den 22. februar i Hovin kirke også til samme formål kr. 484.—.

Ved biskop Maroni's besøk i Heli kirke til NMS kr. 118.60. Ved biskop Maroni's besøk i Hovin kirke til NMS kr. 206.—. Ved biskop Maroni's besøk i Spydeberg kirke til NMS kr. 149.50.

På de forskjellige mottageres vegne bringes med dette en varm takk til alle glade givere.

Sverre Nilsen Spydeberg, tlf 136 a. Bilforretning og verksted.	E. A. Skullerud ass. landhandel. Spydeberg, tlf. 15.
A.s Spydeberg Handelsforening Tlf. 13 og 120. Glass, stentøy, kolonial og bygningsartikler. Egen avdeling for skotøy og manufaktur.	Spydeberg Sparebank — Opprettet 1859 — Utfører alle alminnelige bankforretninger. Kontaktid: Alle hverdager kl. 9—13 og fredag dessuten kl. 16—17. Tlf. Spydeberg 7.
Magnus Pettersen anbefaler store og små busser til turkjøring. Tlf. 69, Spydeberg.	Paul G. Lier Spydeberg — Salmakerverksted Divaner — Madrasser — Bilseter Seletøy m. m. Telefon 122 a
Spydeberg Manufaktur T. Lunder. Klær, tøy, leketøy m. m. m.	Arne Nygaard ass. landhandel. Tlf. Godheim 224.
A. Lageraaen ass. landhandlere ved Myhra-krysset. Tlf. 145, Spydeberg.	Aksel Hestengen, Spydeberg Sportsforretning. Bensin, olje, gummi. Reparasjonsverksted. Tlf. 43.
Dagny Ødeli, Spydeberg Melk og kolonialforretning. Spydeberg, tlf. 180.	Jens Buer Elektrisk forretning. Spydeberg, tlf. 146.
Einar Guddal Snekkerverksted. Karosserireparasjon — Dreiling. Tlf. Spydeberg 198.	Spydeberg Stenhuggeri Konrad Jacobsen. Gravmonumenter m. m. Tlf. 205.
Aksel Sørby Kolonial — Manufaktur. Malervarer — Bygningsartikler. Tlf. Spydeberg 152.	Spydeberg Kjøttforretning Innh. Brødr. Helle. Tlf. 184, Spydeberg. Kjøtt og flesk, alle slags deiger og pølsevarer, samt smørbrød- pålegg.
Lege Martin Schou Spydeberg, tlf. 105.	Hartvig Ruud aut. installatør Nyinstallasjoner og reparasjoner Tlf. Spydeberg 231